

Tiếng Việt và tiếng Vẹm

Lời Tác giả: tiếng Vẹm là ngôn từ riêng của những kẻ bất lương sử dụng với mục đích bất chính.

Và còn tiếng Việt thể hiện nền văn hóa, phục vụ con người, nhân bản, là chất xúc tác văn học, khoa học, đưa đất nước tiến lên.

Nếu các cơ quan nào vẫn cố tình dùng tiếng Vẹm thay tiếng Việt trong công tác truyền thông, thì rõ ràng đây là “cơ sở” của Vẹm được cài sang hải ngoại để làm công tác đầu độc ngôn ngữ, hầu dọn đường cho tiếng Vẹm nhuộm đỏ cộng đồng, làm hư tiếng Việt trong sáng truyền thống.

Hồng Đức

Con rắn **Hổ Đất** và **Hổ Hành** giống nhau về hình dạng, màu sắc, nhưng khác là **Hổ Hành** có mùi thơm như hành hương, thịt mềm hơn nên dân nhậu rượu đế vùng quê miền Nam thích đánh chén; nhưng cũng phải cẩn thận với loại rắn **Hổ Lông** cũng giống y như **Hổ Đất** và **Hổ Hành**, phải tinh ý và có kinh nghiệm miệt vườn, khi nhìn thấy những **lông đen mọc xen kẽ những vảy ở đầu là không nên ăn**, nếu không biết, ăn vào bị trúng độc, lăn đùng ra chết không kịp ngáp; ở vùng nông thôn, có một số gia đình bị chết cả nhà chỉ vì ăn phải thịt nó. Con Trăn và Nưa giống nhau như “hai giọt nước”, nhưng Nưa cắn chết và Trăn thì không có nọc độc, một số người không biết, bắt con Nưa về nuôi, có khi bị chết vì nó.

Người tỵ nạn chính trị và kinh tế giống nhau: “đều bỏ nước ra đi” nhưng:

- **Người tỵ nạn chính trị (Political refugee)** với những lý do như xung đột tư tưởng, bất đồng chính kiến, tôn giáo... bị bắt buộc phải ra đi, nếu không thì tánh mạng nguy hiểm, và sau khi ra đi, không thể trở về, do nhà cầm quyền vẫn còn cai trị, có thể bắt bớ, tù đày, ám hại bất cứ lúc nào.

- **Người tỵ nạn kinh tế (Asylum seeker)** là muốn ra đi ở nơi khác, như câu của Hồng Y Phạm Minh Mẫn thấy một số người Việt hải ngoại trở về mà quơ đũa cả nắm: “tha hương cầu thực”, những người này mong có được đời sống khá hơn và họ có thể quay về nơi mà mình bỏ đi mà không hề hấn gì.

- **Chính những kẻ ty nạn kinh tế này đã làm tổn hại trường kỳ đến hàng ngũ những người ty nạn chính trị.** Trong chiến tranh chống giặc Cộng thì họ không có mặt nhưng khi vượt biên là họ đi trước, khi Việt cộng mở cửa, họ là những người tiên phong đóng vai áo gấm về làng về trước, nên sau này chính phủ các nước Dân Chủ không còn chào đón, khi đến nước họ đều bị nhốt trong các trại tạm giam, bị coi là ty nạn kinh tế, cá mè một lứa, sau chờ thanh lọc mới biết thật giả...

- **Thành phần ty nạn kinh tế đã trở mặt, buôn bán, làm ăn với Việt cộng, trở về theo diện TAM DU: “du lịch, du dân, và du hý”** và cũng chính họ đã và đang mang những “hạt giống đỏ” sang theo diện bảo lãnh hôn phối, ăn tiền, nên đây là những kẻ: “rước giặc Cộng vào nhà”, ăn cơm tự do, đội mo cộng sản, núp bóng ty nạn kết bạn với cộng sản.

Chùa Phật, Tiệm Phật hay Nhà Thờ và Cửa Hàng Chúa đều giống nhau về hình thức, cũng có tượng Phật, Chúa, đọc kinh, tu sĩ... nhưng khác nhau là những người hành đạo, khiến cho nhiều tín đồ Tam Tạng thời đại, con chiên mù quáng đến đóng góp, nuôi dưỡng những kẻ “mượn đạo tạo tiền” làm hại uy tín đạo không nhỏ.

Tiếng Việt và tiếng Vẹm cũng giống nhau là có cùng mẫu tự La-tinh, 24 chữ cái, ghép vần, phát âm... nhưng khác nhau, nếu không phân biệt rõ ràng thì lầm tiếng Vẹm là tiếng Việt.

Tiếng Việt trở thành quốc ngữ là do một Linh mục Công Giáo, Alexander Rhodes, trong lúc sang truyền bá đạo giáo, phiên âm từ tiếng Nôm thành vần, viết theo mẫu tự La-tinh để cho các tín đồ hiểu Thánh Kinh và từ đó phổ biến trong dân chúng, do lối viết dễ, học.

Nếu không có sự đóng góp này, thì dù Hàn Thuyên có chữ viết khác với Trung Hoa, với bài thơ nôm “thần kỳ” đuôi đợc cá sấu ở sông Hồng, nhưng cũng không tránh khỏi ảnh hưởng nét viết, tượng hình rập khuôn theo chữ viết của giặc Tàu xâm lăng đô hộ, mang sang với mục đích đồng hóa...

Tiếng Việt là nét độc đáo của dân Việt, thế mà Trường Chinh, tên cộng sản dã man, đã muốn cho dân Việt bỏ tiếng quốc ngữ, và dùng tiếng Tàu làm ngôn ngữ, đúng là tên vong bản. Nhờ những người khai phá tiếng Việt như Nguyễn Văn Vĩnh, Phạm Quỳnh, Hoàng Đạo, Nhất Linh, Khái Hưng... nên tiếng Việt càng phong phú.

Tại miền Nam sau 1954, với chính quyền quốc gia, tiếng Việt được phát triển như những loài hoa được trồng nơi phong thổ thích hợp, phân, nước đầy đủ với các trường đại học Văn khoa ở Sài Gòn, Huế, Cần Thơ... nhiều giáo sư đại học có kiến thức, khả năng, những bộ tự điển tiếng Việt, làm cho nền văn hóa càng thăng tiến; tiếng Việt trở thành linh hồn của dân tộc, là tiếng được bập bẹ ngay trên đầu môi trẻ thơ, trong trường từ mẫu

giáo đên đại học và ngày nay, dù cho đất nước bị giặc Cộng cướp chính quyền, nhưng người Việt tha hương vẫn cố gắng duy trì tiếng nói, viết ở các quốc gia tạm dung.

Trái lại ở miền Bắc sau 1954, dưới chế độ cai trị tàn độc của băng đảng siêu cướp cộng sản Việt Nam, do tên đại Việt gian Hồ Chí Minh lãnh đạo, áp dụng nền văn hóa ngoại lai, chế độ cai trị rập khuôn quan thầy Nga Tàu, nên chữ nghĩa cũng bị thay đổi từ ý nghĩa đến cách dùng chữ, trong chế độ cộng sản, cái gì cũng phải gắn liền với cái đuôi khi “xã hội chủ nghĩa” nên tiếng nói cũng phải phù hợp với chế độ, cũng giống như phụ tùng xe từng loại được lắp ráp, nếu không đúng, thì xe bị trở ngại máy móc, và các thứ khác. Ngoài Bắc, tiếng Việt thuần túy, văn hóa, văn chương... bị thay thế dần bởi tiếng Vẹm, là ngôn ngữ dành riêng cho chế độ cộng sản, do đảng cộng sản đưa vào.

Cũng giống như các ngành, nghề chuyên môn, mỗi giới thợ thầy đều có những ngôn từ chuyên môn để gọi, viết, nên mới có những quyền tự điển như “khoa học, kỹ thuật, y khoa...”

Ngay cả trong giới anh chị giang hồ, xã hội đen, cũng có ngôn từ riêng, để đồng bọn dùng trong những việc bất chánh, đó là tiếng lóng, hay mã tự... đảng cộng sản là băng đảng cướp, cướp có chính sách, có bài bản, có hệ thống, có luận lý dạy ăn cướp, nên bọn bất lương này cũng có tiếng nói riêng, hệ thống hóa thành thứ ngôn ngữ cộng sản.

Khi ngôn ngữ của giới ăn cướp quốc tế cộng sản có chính sách chiêu bài chuyển sang Việt Nam, trở thành tiếng Vẹm, được dựa theo trong kinh điển vô thần của Karl Marx, trích ra từ ba bộ “tà kinh”: Duy vật biện chứng, duy vật sử quan và tư bản luận.

Những ngôn từ Vẹm được áp dụng trong mục đích yêu cầu là làm cách nào để cướp của, giết người có bài bản: “cướp nhanh, giết mạnh, vét sạch, quơ hết...” nên đây là thứ “ngôn từ khủng bố” của băng đảng cướp, lũ bất lương, mà những kẻ dốt nát hay ít học, sau khi được nhồi sọ nằm lòng, rồi phát ra thành tiếng, không cần phải hiểu ý nghĩa, được đảng cộng sản chỉ đạo, thêm quyền hành, quyền lợi, trở thành “robot” giết người, cướp của hàng loạt, giống như những môn sinh phái võ “thần quyền”, bình thường không biết võ, nhưng sau khi đọc thần chú, thì bỗng biến thành “cao thủ võ lâm”, múa quyền y như võ sư vậy.

Những tiếng Vẹm được rút ra từ kinh điển Karl Marx như: “cách mạng, vô sản chuyên chính, giai cấp tiên tiến, giai cấp tiên bộ, cao trào cách mạng, thoái trào cách mạng, hạ tầng cơ sở, thượng tầng kiến trúc, trung ương đảng, bộ chính trị, tổng bí thư, nhà nước, đấu tranh giai cấp, nhà nước vô sản chuyên chính, xã hội chủ nghĩa, thiên đàng cộng sản...” được “bổ sung” (bổ túc) với những từ ngữ có “nghịệp chuyên” (chuyên nghịệp) dùng để kích động hận thù giữa con người trong xã hội, đấu tố, tịch thu tài sản, bắt dân làm nô lệ; những chữ mà Vẹm được nhồi nhét từ học đường, xã hội, trong tổ chức bộ đội,

công an, xí nghiệp quốc doanh, nông trường, lâm trường... đâu đâu cũng có những “học tập chính trị”, phổ biến chính sách, thảo luận theo kiểu cộng sản với lý luận một chiều thường trực, bằng tiếng Vẹm, lối cấu trúc câu của vẹm và ý nghĩa cũng theo chính sách Vẹm, là cách mà đảng cộng sản Việt Nam thực thi đúng theo lời sư phụ Lenin: “tuyên truyền là nói láo, nói láo và tiếp tục nói dối”; khác với truyền thông trung thực: “nói thật, nói hết và nói có sách mách có chứng” nên các cơ quan truyền thông Tây Phương thường được tín nhiệm.

Do đó, người dân sống dưới chế độ cộng sản, hay những người có tiếp xúc, liên quan tới người cộng sản, về du lịch, gia đình có thân nhân, du học, bị ảnh hưởng tới, tiêm nhiễm thứ tiếng Vẹm phổ biến như: “động viên, xử lý, chế độ, thời thượng, tình huống, phát hiện, sự cố, cơ sở, cơ bản, cự ly, phản động, phản cách mạng, dân chủ nhân dân, dân chủ tập trung, tư bản phản động, tư duy, chất lượng*...” nói đúng hơn là tiếng Vẹm, từ Vẹm, cách dùng từ Vẹm, ý nghĩa chữ Vẹm... là thứ làm “ô nhiễm tiếng Việt”, không khác gì loại khí độc “Dioxin” làm dơ bầu khí quyển, mà các nhà bảo vệ môi sinh lưu tâm đặc biệt trong việc bảo vệ khí thải nhà kính, nhằm ngăn chặn trái đất bị hâm nóng dần; nên việc bảo vệ tiếng Việt, chống lại ô nhiễm do tiếng Vẹm, là công tác hàng đầu của tất cả những người Việt Nam nào còn tấm lòng: “tôi yêu tiếng nước tôi, từ khi mới ra đời...”

Người cộng sản vốn là băng đảng cướp, nên tiếng Vẹm được coi là “chất xúc tác” mở đường cho những hành vi bạo ác, gian manh; từ ngữ chính là “lực lượng đặc công văn hóa” mở đường cho những chính sách tuyên truyền của đảng cộng sản nhắm vào các đối tượng trong và ngoài nước, được coi là mục tiêu phải lôi cuốn, thuyết phục, hù dọa, khủng bố. Khi những nông dân dốt, bọn đầu trộm đuôi cướp thất học, được học thuộc lòng ngôn ngữ Vẹm, trở thành những con vẹt, nói năng ào ào mà không hiểu gì cả, rồi từ đó, ra tay giết người, cướp của, không chừa một ai kể cả gia đình, cha mẹ... tác động từ tiếng Vẹm thật kinh hoàng.

AK, mã tấu kè kè.

Nói quấy nói quá, chúng nghe hà râm.

Người cộng sản tự hào “ngôn ngữ đặc thù” của băng đảng, họ cho tiếng Việt mà dân Việt đang dùng, nhất là ở hải ngoại, lếu láo là “tiếng Việt cổ, tiếng Việt chết”, còn tiếng của đảng cướp là hiện đại, phổ biến, ăn nói ngược ngạo là bản chất của người cộng sản.

Tiếng Vẹm là ngôn từ riêng của những kẻ bất lương sử dụng với mục đích bất chính.

Và còn tiếng Việt thể hiện nền văn hóa, phục vụ con người, nhân bản, là chất xúc tác văn học, khoa học, đưa đất nước tiến lên. Tuy nhiên, tiếng Vẹm núp bóng tiếng Việt, cũng như đảng cướp cộng sản núp bóng Việt Minh, các nhà “Phật giáo, Thiên Chúa Giáo” từ

các tiệm Phật, cửa hàng Chúa, núp bóng chùa, nhà thờ để làm giàu, thu tiền, phục vụ cho bè cánh, nhất là các công an, cán bộ đội lớp tu sĩ nhiều đảng cay của các tôn giáo ngày nay. Tiếng Vẹt núp bóng từ tiếng Việt mà lại muốn không chế, biến tiếng Việt thành công cụ, phục vụ tiếng Vẹt, quả là tai hại lâu dài cho ngôn ngữ quốc gia.

Tiếng Vẹt du nhập từ tà kinh cộng sản và ảnh hưởng các nước cộng sản đàn anh nên mục đích của thứ ngôn ngữ Vẹt cũng nhằm phục vụ cho một băng đảng, đây không phải là thứ ngôn ngữ phục vụ con người, dân tộc, văn hóa.

Tại Việt Nam, sau khi Mao Trạch Đông giúp, chỉ đạo cho cộng sản Việt Nam đánh thắng trận Điện Biên Phủ, thì “tình hữu nghị” ban đầu trở nên khăng khít như “răng với môi”, nên Hồ Chí Minh và đồng bọn cộng sản không ngần ngại dùng tiếng Vẹt được phiên dịch từ tiếng Tàu, để làm dịu tình hình, đổi tên Ai Nam Quan thành “Hữu Nghị Quan”, do đó ngay cả y phục, phổ biến là bộ đồ “đại cán” của bọn đầu cẳng Trung Cộng, thế là từ Hồ Chủ tịch đến trung ương, hạ tầng cơ sở, cán ngố, cán dốt... thi đua may mặc loại y phục “đặc trưng” của loài vượn thành người; ngày nay bộ trang phục “đại cán” vẫn còn được cán ngố, cán ngáo, cán đàn, cán ác... yêu chuộng.

Tiếng Vẹt cũng phải “*chuyên chở tình hữu nghị răng môi*” mới “đời đời bền vững”. Rồi vì thấy quan thầy Liên Xô hùng mạnh, nên Hồ lơ là với Trung Cộng, từ tình “hữu nghị Việt Trung đời đời bền vững, môi hở răng lạnh” được kinh qua sang thời kỳ “quá độ”: “tình hữu nghị Việt Trung như dùi đục chấm nước mắm”. Hồ Chí Minh ra lệnh toàn đảng học tập sáng tạo ra tiếng Vẹt “đặc thù” của bọn “đặc đầu bùn”, nhằm tạo cho đảng cướp tiếng nói riêng. Thời đó xuất hiện những tiếng lạ như: “Bộ đội trai, bộ đội gái, kịch nói, múa rối...”

Tuy nhiên tiếng Vẹt chưa phát huy đúng mức theo tư tưởng Hồ Chí Minh, nên chưa gọi “lính đực, lính cái” là rất hợp với “duy vật biện chứng” của tổ sư Karl Marx.

- *Thủy Quân Lục Chiến là tiếng của “phản động” được đổi thành “NÍNH Thủy đánh bộ”*
- *Máy bay trực thăng là “máy bay NÊN thẳng”*
- *Hàng không mẫu hạm thành “TÀU MẸ CHỞ TÀU CON”*
- *Cà phê phin thì gọi là CÁI NỒI NGỒI TRÊN CÁI CỐC*
- *nghệ sĩ thành nghệ nhân*
- *văn sĩ thành nhà văn*

- thi sĩ thành nhà thơ

- còn họa sĩ chưa có “chế độ thay đổi” thành “nhà vẽ” cũng là thiếu sót lớn

- ca sĩ chưa được Vẹm hóa thành NGƯỜI HÁT

- nhạc sĩ là NGƯỜI VIẾT NHẠC, NGƯỜI ĐÀN...

Trong tiến trình xây dựng và phát triển tiếng Vẹm “theo định hướng xã hội chủ nghĩa”, Hồ Chí Minh chỉ thị cho gã môi vầu Phạm Văn Đồng, là “thủ tướng không người lái”, nặn óc khi viết ra quyển sách tựa đề: “Hãy giữ gìn và phát huy sự trong sáng của tiếng Việt”; đúng ra là tiếng Vẹm, vì tên Đồng Vầu muốn núp bóng tiếng Việt để làm bình phong “giải phóng” tiếng Việt thành tiếng Vẹm, mượn tiếng Việt để phát triển tiếng Vẹm, song hành với việc tiêu diệt tiếng Việt, thật là thâm độc; không khác gì đảng vô thần đã và đang sử dụng đám tu sĩ quốc doanh, tiếm danh, về nguồn qua việc thành lập các giáo hội thân nhà nước để tiêu diệt các tôn giáo trong và ngoài nước.

Nhưng chính quyền và quân đội Việt Nam Cộng Hòa thì đảng cộng sản Việt Nam chưa Vẹm hóa, rập khuôn theo tiếng Tàu là: “ngụy quân, ngụy quyền”, thật là bậy bạ, không theo đúng chính sách nhất là “tư tưởng Hồ Chí Minh dạy đi”.

Ngay cả tên gian ác như Hồ Chí Minh, khi nhắc đến quân lực VNCH là rết, kính trọng, không dám kêu “ngụy quân”, chính hấn nói với đàn em, cùng các đồng chí cật ruột rằng: “Mỹ thua về Mỹ, anh em binh sĩ về đâu?”, chớ nào dám kêu ngụy như đám đàn em, đệ tử sau này.

Thế mà sau này, khi cướp chính quyền miền Nam ngày 30 tháng 4 năm 1975, đàn em của Hồ lại hỗn láo, dám kêu là “ngụy quân”, tức là không “nằm theo nòi Bác dạy”, vậy mà còn lếu láo hô hào học tập cái gọi là: “tư tưởng Hồ Chí Minh”. Ngày nay, đảng cộng sản cử một số lính mọt gốc công an, sang các cộng đồng Công Giáo hải ngoại để thu tiền bằng các chiêu bài như: từ thiện, xây nhà thờ, dựng thánh giá, làm tượng Chúa... đã bị bẻ mách khi gọi những con chiên đóng tiền là “Ngụy”, như vậy là các lính mọt này chưa “quán triệt tư tưởng và lời dạy của chủ tịch Hồ Chí Minh” để làm công tác tôn giáo vận. Dù một số từ ngữ “bành trướng Bắc Kinh” được Vẹm hóa, nhưng các “đỉnh cao trí tuệ nòi người” vẫn còn giữ một số tinh hoa của quan thầy: người Việt nói cái nhà, thì tiếng Vẹm gọi là HỘ, CĂN HỘ, từ đó có HỘ KHẨU là lý do mà công an, cán bộ địa phương vịn vào đó để đòi vàng, tiền, nếu muốn có hộ khẩu hợp lệ; khi sinh đẻ gọi là HỘ SẢN, nhưng bệnh viện bảo sanh gọi là XUỐNG ĐỂ, khi ai muốn đi ra nước ngoài có “hộ chiếu...”

Tiếng Vẹm ngoài những” đỉnh cao trí tuệ” ngôn từ, còn có lỗi diễn đạt ý nghĩa, đúng như bản chất của thứ tiếng dành riêng cho bọn cướp:

- đi ăn chực gọi là *ĐOÀN KẾT*
- tịch thu tài sản người dân gọi là *HIẾN*
- giết người cướp đất gọi là *CÁI CÁCH RUỘNG ĐẤT*
- ăn cướp gọi là làm *CÁCH MẠNG*
- người giàu gọi là *TU SẢN*, nên từ đó mới có chiến dịch ăn cướp ở thành thị, gọi là *ĐÁNH TU SẢN*
- nhà tù gọi là *CÁI TẠO*
- biểu tình gọi là *PHẢN ĐỐI TẬP THỂ*
- phạm tội tham ô bị đưa làm vật tế thần để bao che gọi là *VI PHẠM HÀNH CHÁNH, LỢI DỤNG CHỨC VỤ* (như vụ chìm xuống *PUM18* và mới đây vụ *PCI*)
- cướp tiền gọi là *XÂY DỰNG XÃ HỘI CHỦ NGHĨA*
- kích động hận thù trong xã hội cho là *ĐẤU TRANH GIAI CẤP*
- đi ăn cắp là *CÁI HOẠT*
- chôm chia là *CÁI THIÊN*
- tham nhũng gọi là *QUAN HỆ XẤU...*

Còn rất nhiều tiếng Vẹm khác, như:

Radio là *ĐÀI*, cái bao đựng Radio là *VÕ ĐÀI* (từng làm nhiều người dân miền Nam không hiểu khi những cán bộ mới từ rừng núi vào). Ở các trại tù, cán bộ “quản giáo” lần đầu vào Nam làm việc, khi nhìn thấy tù thăm nuôi, có lạp xưởng, thì “náy nàm lạ nầm” hỏi: “con gì đồ choét, không đầu không đuôi?”.

Khi nhìn thấy phim tình cảm có màn “thương nhau lắm, cắn lưỡi nhau lâu”, được những nhà “văn hóa tiếng Vẹm” gọi là “*BÚ MỒM*” cũng giống như trẻ bú vú, heo bò con bú vú mẹ...

Ngày nay, tiếng Vẹm đang bước sang giai đoạn “tạp nhập 80”, tức là những nhà “đỉnh cao chói rọi” văn hóa, thuộc hàng: “dốt như chuyên tu, ngu như tại chức” trong đội ngũ “tiền sĩ Cầu Muối” hay là “khoa bảng bến xe, kỹ thuật chuyên gia bến tàu” và các “nhà báo tiên tiến của hơn 600 tờ báo” với công thức: “nhà nước quản lý, đảng lãnh đạo, nói láo để lập công”, đã và đang biến chế thành Vẹm từ mới. Như “động thái, đặc tình, đạo cụ, lao cải, giao hợp, điều kinh, điều phối, cơ chế...” khiến cho tiếng Vẹm càng khó hiểu, nên những người từng học tiếng Việt, khi nghe tiếng Vẹm, cũng cần phải có “thông ngôn” kẻ bên để nắm vững; chớ tiếng Vẹm có nhiều “cạm bẫy” nên cũng gạt được nhiều người ngây thơ.

Tiếng Vẹm là “đỉnh cao trí tuệ” nên chỉ có giới bất lương, đầu trộm đuôi cướp xài, dần dà lan ra dân chúng, làm “ung thối” một số tiếng Việt.

Một số người ty nạn, tình cờ hay cố ý (gián tiếp) mang theo hành trang tha hương những thứ tiếng Vẹm và một số cơ quan truyền thông do người Việt ty nạn chủ trương, cũng quảng bá tiếng Vẹm một cách rộng rãi trong các bài báo, đài phát thanh, truyền hình... ngay trong sinh hoạt, những người về du lịch, du học sinh, gia đình thăm viếng... đã và đang nói tiếng Vẹm, là thứ nọc độc cần phải bỏ càng sớm càng tốt, để tiếng Việt được bảo tồn.

Gần mực thì đen, nói tiếng Vẹm dễ bị ảnh hưởng thành “con vật” (animal), nên các cơ quan truyền thông nên bỏ loại ngôn từ có “nghiệp chuyên” (chuyên nghiệp) lừa đảo, khủng bố, hầu cho tiếng Việt được sạch sẽ, để mai này mang về rửa loại tiếng Vẹm, làm cho xã hội rối loạn, ung thối nền tảng đạo lý.

Phạm Quỳnh nói một câu chí lý: “Truyện Kiều còn, tiếng Việt còn”, thì ngày nay: “đảng cướp Việt cộng còn là còn tiếng Vẹm”.

Nguyễn Văn Vĩnh cho là: “An Nam ta cái gì cũng cười, hay cũng hì, dở cũng hì...” và tiếng Vẹm cũng có sự kiện: “Tiếng Vẹm cái gì cũng CHẾ ĐỘ”, chính trị cũng chế độ, ăn uống cũng “chế độ”, giá biểu hàng hóa cũng “chế độ...” đây là thứ CHẾ ĐỘ lạm phát trong một chế độ phi nhân.

Tiếng Vẹm là thứ ngôn ngữ của băng đảng bất lương, có “nghiệp chuyên” cướp của, giết người, kích động thù hận, chém giết nhau... nên tốt nhất là đừng nên đọc bất cứ sách báo nào xuất bản tại nước “Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam”, nghe, xem truyền hình Việt cộng và các cơ quan truyền thông ty nạn hãy cố gắng gạt lọc những “cặn bã” của tiếng Vẹm trước khi phổ biến tới quần chúng, là một trong những cách để bảo tồn văn hóa dân tộc, ngăn chặn nọc độc ngôn ngữ Vẹm.

Nếu các cơ quan nào vẫn cố tình dùng tiếng Vẹt thay tiếng Việt trong công tác truyền thông, thì rõ ràng đây là “cơ sở” của Vẹt được cài sang hải ngoại để làm công tác đầu độc ngôn ngữ, hầu dọn đường cho tiếng Vẹt nhuộm đỏ cộng đồng, làm hư tiếng Việt trong sáng truyền thống.

Từ ngữ là chất xúc tác, đưa đường dẫn lối cho các hoạt động văn hóa, xã hội, chính trị, kinh tế... nói tóm lại, ngôn ngữ chính là cái chìa khóa mở cửa cho nền văn minh nhân loại.

Băng đảng siêu cướp cộng sản có thứ tiếng riêng, là “núp bóng” các ngôn ngữ, nơi mà họ “cướp chính quyền” và dần dà biến ngôn ngữ đó thành tiếng cộng sản. Nên tiếng Việt đã và đang bị Tiếng Vẹt làm ô nhiễm bằng những “áng mây mù từ ngữ”, lan tràn sang hải ngoại, là điều làm cho nhiều người quan tâm và lo ngại, sợ tiếng Vẹt làm hư tiếng Việt nếu không biết ngăn chặn và thanh lọc “ô nhiễm ngôn ngữ Vẹt” ra khỏi tiếng Việt.

CÁI HỘ khẩu bày, **CỐ HẠI** dân
HỘ KHẨU từ nay **HẬU KHỔ** dân
HỒI HỒ chủ tặc, khi **HỒ HỒI**
ĐỘNG CƠ bóc lột **ĐỘ CÔNG** nhân
CÁN MẠCH nhân quyền, nào **CÁCH MẠNG**
CHỈ TRỪ dân tộc, **CHỦ TRÌ** bàn
THƯỢNG THỜI bán nước, ngay **THỜI THƯỢNG**
CHẤT LƯỢNG bạo quyền, **CHUỐNG LẶT** gian.

Và đây, mình mới vừa đọc được một câu: “**Chúc các bạn một tuần thật hoành tráng nhá!**”

Nếu không bảo là bừa bãi vô tội vạ thì bảo là gì. Từ “hoành tráng” vốn chỉ đi với không gian và phối trí nay đã bỏ “chồng” để đánh đĩ với thời gian và sự kiện rồi sao?

Hồng Đức

Nguồn: Internet E-mail by ddeb chuyển

Đăng ngày Thứ Bảy, October 7, 2017
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH